

การประเมินโครงการตามขีดความสามารถเพื่อเพิ่มศักยภาพ ของผู้ประกอบการที่เข้ารับการอบรมในสถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

นางสาวมาเรียม เรืองมณี¹ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิมพ์ หิรัญกิติ²

บทคัดย่อ

การค้นคว้าอิสระครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการขีดความสามารถของผู้ประกอบการ และศักยภาพของผู้ประกอบการหลังเข้ารับการอบรม โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้ประกอบการที่เข้ารับการอบรมในสถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จำนวน 130 คน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิและแบบง่าย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน One-way ANOVA และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

ผลการศึกษาพบว่าข้อมูลของผู้ประกอบการ โดยส่วนใหญ่มีลักษณะกิจการเป็นกิจการเจ้าของคนเดียวเป็นประเภทกิจการด้านการผลิต มีจำนวนพนักงาน เท่ากับหรือน้อยกว่า 10 คน รายได้ของกิจการ 50,000 บาทขึ้นไป ระยะเวลาดำเนินกิจการ 10 ปีขึ้นไป การประเมินโครงการตามขีดความสามารถของผู้ประกอบการ ด้านการจัดการองค์กรและพนักงาน ด้านการตลาด ด้านการผลิตและบริการ มีขีดความสามารถอยู่ในระดับมาก ด้านการบัญชีและการเงิน ด้านการปรับปรุงและพัฒนาธุรกิจ มีขีดความสามารถอยู่ในระดับปานกลาง ศักยภาพของผู้ประกอบการหลังเข้ารับการอบรม มีระดับศักยภาพของผู้ประกอบการปานกลาง ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่าลักษณะกิจการ ประเภทกิจการ จำนวนพนักงาน รายได้ของกิจการ ระยะเวลาดำเนินกิจการที่แตกต่างกัน มีศักยภาพหลังเข้ารับการอบรมที่แตกต่างกันการประเมินโครงการตามขีดความสามารถของผู้ประกอบการ ด้านบริหารจัดการองค์กรและพนักงาน ด้านการผลิตและบริการด้านบัญชีและการเงิน ด้านการปรับปรุงและพัฒนาธุรกิจ มีความสัมพันธ์กับศักยภาพผู้ประกอบการหลังเข้ารับการอบรมไปในทิศทางเดียวกัน

คำสำคัญ: ผู้ประกอบการ ขีดความสามารถ ศักยภาพ

ASSEEMENT OF PROJECT ON CAPABILITY FOR INCREASING POTENTIAL OF ENTREPRENEURS TRAINED BY INSTITUTE FOR SMALL AND MEDIUM ENTREPRISES DEVELOPMENT

Miss Mariam Ruangmanee and Assistant Professor Pimpa Hirankitti

ABSTRACT

The independent study was carried out to investigate the general data of the entrepreneurs, the capability of the entrepreneurs, and the potential of the entrepreneurs after being trained. The questionnaire was used as the data collection instrument. The samples, drawn by the methods of stratified random sampling and simple random sampling, consisted of 130 entrepreneurs who had been trained by the Institute for Small and Medium Enterprises Development. The data were analyzed applying Frequency, Percentage, Means, Standard Deviation, One-way ANOVA and Pearson's correlation coefficient.

¹ นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

² อาจารย์ประจำคณะบริหารธุรกิจ คณะบริหารธุรกิจมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

The results of study revealed that the majority of the entrepreneurs were the sole proprietors of production business, had not more than 10 employees, earned an income of more than 50,000 Baht, engaged in business for more than 10 years. The assessment of the project on capability of the entrepreneurs in the aspects of organizational management and employees, marketing, production and servicing were at a high level. However, it was found that the aspects of accounting and financial, business improvement and development were at a moderate level, and the potential of the entrepreneurs after having been trained was shown at a moderate level. The results of hypothesis testing demonstrated that differences in business characteristics, business types, number of employees, income, and length of business engagement made differences in the potential of the entrepreneurs. The assessment of the project on capability of the entrepreneurs in the aspects of organizational management and employees, production and servicing accounting and financial, business improvement and development had a positive relationship with the potential of the entrepreneurs after having been trained.

Keywords: entrepreneurs, capability, potential

บทนำ (Introduction)

การที่รัฐบาลมีนโยบายเน้นการส่งเสริมและพัฒนาเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ โดยมุ่งเน้นการดำเนินงานทั้งในระดับนโยบายและปฏิบัติ ซึ่งกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมในฐานะที่เป็นหน่วยงานภาครัฐที่มีหน้าที่ในการส่งเสริม พัฒนาผู้ประกอบการ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และวิสาหกิจชุมชนให้มีความสามารถในการดำเนินธุรกิจสูงขึ้น และสามารถแข่งขันได้ในระดับสากล(กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม) หนึ่งในนโยบายนั้นคือการส่งเสริมพัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการ เพิ่มศักยภาพในการดำเนินธุรกิจของวิสาหกิจให้มีส่วนร่วมและเรียนรู้ในเรื่องการบริหารจัดการ วิเคราะห์ด้านการตลาด ให้ผู้ประกอบการได้มีความรู้ความเข้าใจเรื่องของการตลาดไม่ว่าจะเป็น กลุ่มลูกค้าเป้าหมาย การหาช่องทางการขาย การทำการตลาดให้ทั่วถึง การวางตำแหน่งผลิตภัณฑ์ การทำการส่งเสริมการขาย ด้านการผลิตและบริการ ด้านการพัฒนาบุคลากร ภายในองค์กร ในการพัฒนาส่งเสริมนั้นยังส่งผลให้ผู้ประกอบได้มีความรู้ ความเข้าใจ สามารถคิดและนำไปปฏิบัติให้ธุรกิจมีประสิทธิภาพอย่างยั่งยืน จากการเรียนรู้ที่ส่งผลให้เกิดการเชื่อมโยงในธุรกิจอื่น ๆ ในการทำงานที่ต้องมีอยู่อย่างต่อเนื่องและถือว่าเป็นหัวใจการทำงานในทุกขั้นตอนนับตั้งแต่การศึกษาและวิเคราะห์องค์กร ซึ่งจะนำไปสู่การหาทางเลือกในการพัฒนา การวางแผนโครงการ การขยายกิจการ การลงมือปฏิบัติ และการติดตามประเมินผลการดำเนินกิจการ

ดังนั้น ผู้ศึกษามุ่งเน้นในการศึกษา ขีดความสามารถของผู้ประกอบการขนาดย่อมที่เข้าอบรมในสถาบันวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เพื่อเป็นประโยชน์ในการนำไปพัฒนาให้แก่ผู้ประกอบการที่จะเข้ามาลงทุนดำเนินธุรกิจที่มีขนาดย่อม เพื่อเป็นการปรับปรุงเนื้อหาความรู้ ทักษะ มุ่งเน้นไปเฉพาะด้านของทางสถาบันให้สอดคล้องกับการพัฒนาและฝึกอบรมให้กับผู้ประกอบการในครั้งต่อไปที่จะเข้ารับการอบรมกับทางสถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม รวมทั้งเพื่อเป็นประโยชน์ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการกำหนดนโยบาย แผนงาน กลยุทธ์ในการส่งเสริม พัฒนาให้กับสถานประกอบในโอกาสต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาข้อมูลของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดย่อม ได้แก่ ลักษณะกิจการ ประเภทกิจการ จำนวนพนักงาน รายได้ของกิจการ ระยะเวลาดำเนินกิจการ
2. เพื่อศึกษาการประเมินโครงการตามขีดความสามารถของผู้ประกอบการในด้านบริหารจัดการองค์กรและพนักงาน ด้านการตลาด ด้านการผลิตและบริการ ด้านบัญชีและการเงิน ด้านการปรับปรุงและพัฒนาธุรกิจ
3. เพื่อศึกษาศักยภาพของผู้ประกอบการหลังเข้ารับอบรมในสถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ประโยชน์ที่จะได้รับ

1. ข้อมูลที่ได้เป็นแนวทางให้กับผู้ประกอบการในการเพิ่มขีดความสามารถและประเมินศักยภาพของผู้ประกอบการในการดำเนินธุรกิจ
2. ข้อมูลที่ได้เป็นประโยชน์ในการพัฒนา ส่งเสริมให้กับผู้ประกอบการให้มีความพร้อมสำหรับการดำเนินธุรกิจ และการแข่งขันในอนาคต
3. ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ให้แก่หน่วยงานสถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในการส่งเสริมพัฒนาปรับปรุงกลยุทธ์วางแผนนโยบายแก่ทางภาครัฐ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methodology)

ขอบเขตของการวิจัย

1. เนื้อหาการศึกษาการประเมินโครงการตามขีดความสามารถของผู้ประกอบเพื่อเพิ่มศักยภาพ ซึ่งประกอบด้วย ข้อมูลผู้ประกอบการ ขีดความสามารถในด้านต่างๆ ดังนี้ ด้านองค์กรและพนักงาน ด้านการตลาดและลูกค้า ด้านการผลิตและบริการ ด้านบัญชีการเงิน ด้านการปรับปรุงและพัฒนาธุรกิจ และศักยภาพหลังเข้ารับการฝึกอบรม

2. ด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ ผู้ประกอบการธุรกิจขนาดย่อม ที่เข้าร่วมโครงการอบรมกับสถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ประกอบการธุรกิจขนาดย่อม ที่เข้าร่วมอบรมกับสถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ฝ่ายพัฒนาพื้นฐานธุรกิจ รวมจำนวนทั้งสิ้น 165 ราย (ข้อมูลจากงานฝ่ายพัฒนาพื้นฐานธุรกิจ ณ วันที่ 1 พฤศจิกายน 2555) โดยใช้สูตรการคำนวณทราบจำนวนประชากร สูตร Yamane (พิมพ์ หิรัญกิตติม, 2552 : 139) ได้กลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 117 คน และเพื่อสำรองความคลาดเคลื่อน 10 % ประมาณ 13 คน รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 130 คน

3. พื้นที่ทำการวิจัย สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในจังหวัดปทุมธานี

4. ช่วงระยะเวลาทำการศึกษาดังแต่เดือน พฤศจิกายน 2555 - กุมภาพันธ์ 2556

5. ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) คือ ข้อมูลผู้ประกอบการธุรกิจขนาดย่อม ได้แก่ ลักษณะกิจการ ประเภทกิจการ จำนวนพนักงาน รายได้ของกิจการ ระยะเวลาดำเนินกิจการ การประเมินโครงการตามขีดความสามารถของผู้ประกอบการ ได้แก่ ด้านบริหารจัดการองค์กรและพนักงาน ด้านการตลาด ด้านการผลิตและบริการ ด้านบัญชีและการเงิน ด้านการปรับปรุงและพัฒนาธุรกิจ

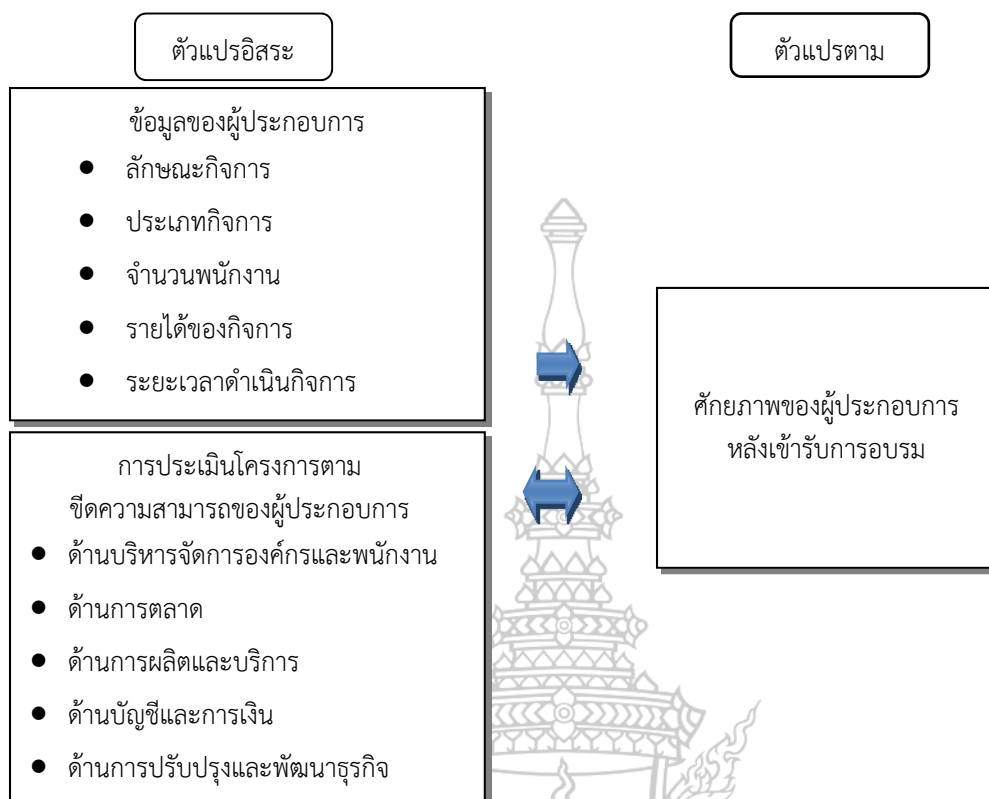
ตัวแปรตาม (Dependent Variables) คือ ศักยภาพของผู้ประกอบการหลังเข้ารับการอบรม

สมมติฐานของการวิจัย

1. ข้อมูลของผู้ประกอบการธุรกิจ ได้แก่ ลักษณะกิจการ ประเภทกิจการ จำนวนพนักงาน รายได้ของกิจการ ระยะเวลาดำเนินกิจการ ที่แตกต่างกัน มีศักยภาพหลังเข้ารับการอบรม แตกต่างกัน

2. การประเมินโครงการตามขีดความสามารถของผู้ประกอบการ ได้แก่ ด้านบริหารจัดการองค์กรและพนักงาน ด้านการตลาด ด้านการผลิตและบริการ ด้านบัญชีและการเงิน ด้านการปรับปรุงและพัฒนาธุรกิจ มีความสัมพันธ์กับศักยภาพหลังเข้ารับการอบรม

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 แสดงภาพกรอบแนวคิด

วิธีการวิเคราะห์

1. การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics Analysis) เป็นการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อต้องการอธิบายหรือบรรยายถึงคุณลักษณะข้อมูลที่เกิดขึ้นรวบรวมมาได้ โดยแปลงข้อมูลดิบ (Raw Data) ให้อยู่ในรูปที่สามารถเข้าใจได้ง่ายขึ้น ผู้วิจัยได้ใช้สถิติในการหาค่าข้อมูลเบื้องต้นคือ ข้อมูลส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ประกอบการ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การแจกแจงความถี่ (Frequency) และอัตราร้อยละ (Percentage) ข้อมูลส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการประเมินโครงการตามขีดความสามารถของผู้ประกอบการ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การแจกแจงความถี่ (Frequency) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ข้อมูลส่วนที่ 3 ข้อมูลศักยภาพของผู้ประกอบการหลังเข้ารับการอบรม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การแจกแจงความถี่ (Frequency) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. การวิเคราะห์สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics Analysis) เป็นสถิติที่ใช้การทดสอบสมมุติฐาน คือ

2.1 ใช้สถิติ One-way ANOVA F-test เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยที่มีมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป ผลจะปรากฏเป็นค่า Sig. เป็นการบอกนัยสำคัญทางสถิติ ถ้า Sig. น้อยกว่า 0.05 แสดงว่ายอมรับสมมุติฐาน หมายความว่าตัวแปรต้นที่แตกต่างกันมีผลต่อตัวแปรตามที่แตกต่างกัน ถ้า Sig. มากกว่า 0.05 แสดงว่าปฏิเสธสมมุติฐาน หมายความว่าตัวแปรต้นที่แตกต่างกันมีผลต่อตัวแปรตามที่ไม่แตกต่างกัน เมื่อผลออกมาเป็น Sig. แต่เราไม่ทราบว่าคุณใดแตกต่าง ซึ่งเราต้องทดสอบว่ามีคุณใดบ้างที่แตกต่างโดยใช้ค่า LSD (Least Significant Different) ใช้เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ถ้าคุณไหน Sig. น้อยกว่า 0.05 แสดงว่าคุณนั้นมีความแตกต่าง

2.2 ใช้สถิติ Pearson Correlation Coefficient เป็นการทดสอบค่าความสัมพันธ์

ผลการวิจัยและการอภิปรายผล (Results and Discussion)

ผลการวิจัย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการที่ตอบแบบสอบถามในครั้งนี้นั้นส่วนใหญ่ มีลักษณะกิจการเจ้าของคนเดียว ประเภทกิจการด้านการผลิต มีจำนวนพนักงานน้อยกว่า 10 คน รายได้ของกิจการ 50,001 บาทขึ้นไป และระยะเวลาดำเนินของกิจการ 10 ปีขึ้นไป

ส่วนที่ 2 การประเมินโครงการตามขีดความสามารถของผู้ประกอบการที่เข้ารับการอบรมพบว่า ด้านการผลิตและบริการ มีขีดความสามารถของผู้ประกอบการในระดับมาก รองลงมา ด้านการจัดการองค์กรและพนักงาน มีขีดความสามารถของผู้ประกอบการในระดับมาก ด้านการตลาด มีขีดความสามารถของผู้ประกอบการในระดับมาก ด้านการปรับปรุงและพัฒนาธุรกิจ มีขีดความสามารถของผู้ประกอบการในระดับปานกลาง และด้านบัญชีและการเงิน มีขีดความสามารถของผู้ประกอบการในระดับปานกลาง

ส่วนที่ 3 ศักยภาพของผู้ประกอบการหลังเข้ารับการอบรมโดยรวมในระดับปานกลาง กิจการมีจำนวนลูกค้า อยู่ในระดับศักยภาพของผู้ประกอบการค่อนข้างมาก ผู้ประกอบการสามารถขยายกลุ่มลูกค้าเป้าหมายได้ อยู่ในระดับศักยภาพของผู้ประกอบการปานกลาง กิจการมีรายได้และยอดขายเฉลี่ย อยู่ในระดับศักยภาพของผู้ประกอบการค่อนข้างมาก ผู้ประกอบการสามารถเพิ่มช่องทางการจัดจำหน่าย อยู่ในระดับศักยภาพของผู้ประกอบการปานกลาง ปริมาณการผลิตหรือยอดสั่งซื้อ อยู่ในระดับศักยภาพของผู้ประกอบการค่อนข้างมาก ผู้ประกอบการสามารถควบคุมต้นทุนในการผลิต และลดต้นทุนการผลิต อยู่ในระดับศักยภาพของผู้ประกอบการปานกลาง ผู้ประกอบการสามารถจัดสรร แหล่งวัตถุดิบให้พอเพียงกับการผลิต และสามารถควบคุมการเข้า-ออกของจำนวนพนักงาน อยู่ในระดับศักยภาพของผู้ประกอบการปานกลาง

ส่วนที่ 4 ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการที่แตกต่างกัน มีศักยภาพหลังเข้ารับการอบรมที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 1 แสดงผลรวมความแตกต่างระหว่างข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการกับศักยภาพของผู้ประกอบการหลังเข้ารับการอบรม

ข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการ	ศักยภาพของผู้ประกอบการหลังเข้ารับการอบรม
ลักษณะกิจการ	(0.002*)
ประเภทกิจการ	(0.000*)
จำนวนพนักงาน	(0.000*)
รายได้ต่อเดือนของกิจการ	(0.000*)
ระยะเวลาดำเนินกิจการ	(0.000*)

* คือ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญของสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 2 แสดงผลรวมความแตกต่างระหว่างข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการกับศักยภาพของผู้ประกอบการหลังเข้ารับการอบรม โดยใช้ค่า LSD (Least Significant Different)

ข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการ	ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างโดยใช้ค่า LSD
ลักษณะกิจการ	- กิจการเจ้าของคนเดียว มีศักยภาพหลังเข้ารับการอบรมน้อยกว่า บริษัทจำกัด และห้างหุ้นส่วนจำกัด - บริษัทจำกัด มีศักยภาพหลังเข้ารับการอบรมมากกว่า วิสาหกิจชุมชน
ประเภทกิจการ	- ด้านการผลิต มีศักยภาพหลังเข้ารับการอบรมมากกว่า ด้านการบริการและด้านการค้า
รายได้ต่อเดือนของกิจการ	- กิจการที่มีรายได้ น้อยกว่า 20,000 บาท มีศักยภาพหลังเข้ารับการอบรมน้อยกว่า กิจการที่มีรายได้ 20,001-30,000 บาท, 30,001-40,000 บาท, 40,001-50,000 บาท - กิจการที่มีรายได้ 20,000-30,000 บาท มีศักยภาพหลังเข้ารับการอบรมน้อยกว่า กิจการที่มีรายได้ มากกว่า 50,001 บาท
ระยะเวลาดำเนินกิจการ	- ระยะเวลาดำเนินการ น้อยกว่า 1 ปี มีศักยภาพหลังเข้ารับการอบรมน้อยกว่า ระยะเวลาดำเนินกิจการ 4-6 ปี, 7-9 ปี และ 10 ปีขึ้นไป - ระยะเวลาดำเนินกิจการ 1-3 ปี มีศักยภาพหลังเข้ารับการอบรมน้อยกว่า ระยะเวลาดำเนินกิจการ 4-6 ปีและ 10 ปีขึ้นไป

สมมติฐานที่ 2 การประเมินโครงการตามขีดความสามารถของผู้ประกอบการ ได้แก่ ด้านบริหารจัดการองค์กรและพนักงาน ด้านการตลาด ด้านการผลิตและบริการ ด้านบัญชีและการเงิน ด้านการปรับปรุงและพัฒนาธุรกิจ มีความสัมพันธ์กับศักยภาพหลังเข้ารับการอบรม

ตารางที่ 3 แสดงผลสรุปค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของการประเมินโครงการตามขีดความสามารถของผู้ประกอบการกับศักยภาพของผู้ประกอบการหลังเข้ารับการอบรม

การประเมินโครงการตาม ขีดความสามารถของผู้ประกอบการ	ศักยภาพของผู้ประกอบการหลังเข้ารับการอบรม			
	r	Sig	ระดับความสัมพันธ์	ทิศทาง
1. ด้านบริหารจัดการองค์กรและพนักงาน	0.297	(0.001*)	ค่อนข้างต่ำ	เดียวกัน
2. ด้านการตลาด	0.128	0.147	ไม่มีความสัมพันธ์	-
3. ด้านการผลิตและบริการ	0.488	(0.000*)	ปานกลาง	เดียวกัน
4. ด้านบัญชีและการเงิน	0.325	(0.000*)	ค่อนข้างต่ำ	เดียวกัน
5. ด้านการปรับปรุงและพัฒนา	0.502	(0.000*)	ปานกลาง	เดียวกัน
รวม	0.451	(0.000*)	ปานกลาง	เดียวกัน

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อภิปรายผล

ผลการวิจัยเรื่อง การประเมินโครงการตามขีดความสามารถของผู้ประกอบการเพื่อเพิ่มศักยภาพหลังการเข้ารับการอบรมในสถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการ ส่วนใหญ่ลักษณะกิจการเป็น กิจการเจ้าของคนเดียว รองลงมาเป็น บริษัทจำกัด ส่วนใหญ่ประเภทกิจการเป็นด้านการผลิต ด้านการค้า และด้านการบริการ ตามลำดับ โดยมีจำนวนพนักงานส่วนใหญ่ น้อยกว่าหรือเท่ากับ 10 คน รองลงมา มีจำนวนพนักงาน 11 - 20 คน รายได้ของกิจการส่วนใหญ่ 50,001 บาทขึ้นไป รองลงมา รายได้ของกิจการ 20,001 - 30,000 บาท ระยะเวลาดำเนินกิจการส่วนใหญ่ มีระยะเวลา 10 ปีขึ้นไป รองลงมา อยู่ช่วง 4 - 6 ปี ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัย วุฒิชัย เหมาะใจ (2550 : 3) พบว่า สาเหตุที่มาดำเนินธุรกิจต้องการเป็นเจ้าของกิจการเป็นของตนเอง มีประสบการณ์การทำงาน 1 - 2 ปี ไม่สอดคล้องกับงานวิจัย ชยานิชย์ บุญมา (2551 : 3) พบว่า กิจการเป็นลักษณะขายปลีก โดยผลิตสินค้าเองทั้งหมด ระยะเวลาดำเนินธุรกิจจนถึงปัจจุบันร่วม 3 ปี แต่กิจการดำเนินมาแล้วไม่เกิน 6 ปี ซึ่งต่างจากการศึกษาครั้งนี้ที่พบว่าส่วนใหญ่ลักษณะกิจการเป็นกิจการเจ้าของคนเดียวแต่มีระยะเวลาดำเนิน 10 ขึ้นไป

2. การประเมินโครงการตามขีดความสามารถของผู้ประกอบการ ด้านการบริหารจัดการองค์กรและพนักงาน ขีดความสามารถของผู้ประกอบการอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุมนา สุทธิ (2547 : 2) พบว่า องค์กรให้ความสำคัญกับ กลยุทธ์ด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์ เป็นกลยุทธ์ระดับหน้าที่ ทำให้องค์กรมีความมั่นคงและประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ จึงส่งผลให้ผู้ประกอบการต้องมีการพัฒนาขีดความสามารถของตนเองเองเพื่อเป็นการส่งเสริมให้ธุรกิจมีการจัดการทางด้านพนักงานให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

การประเมินโครงการตามขีดความสามารถของผู้ประกอบ ด้านการตลาด ขีดความสามารถของผู้ประกอบอยู่ในระดับมาก และไม่มีความสัมพันธ์กับศักยภาพของผู้ประกอบการหลังเข้ารับการอบรม ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชยานิชย์ บุญมา (2551 : 3) พบว่า ผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนประเภทเครื่องตีมีขีดความสามารถอยู่ในระดับปานกลางมีความต้องการฝึกอบรมด้านการบริหารการตลาด ซึ่งแตกต่างจากการศึกษาครั้งนี้ที่ขีดความสามารถของผู้ประกอบการอยู่ในระดับมาก การทำงานแบบภาคีช่วยให้กลุ่มสมาชิกลดความเสี่ยงในเรื่องของราคาและลดปัญหาในเรื่องการตลาด สอดคล้องกับงานวิจัย สิขชา งามศิริ (2548:4) พบว่า ควรมีการพัฒนาขีดความสามารถในด้านต่าง ๆ ของผู้ประกอบการโดยพัฒนาขีดความสามารถที่จะสร้างความพึงพอใจแก่ลูกค้า รวมทั้งเสนอว่า ควรมีการจัดวิจัยในหัวข้อเดียวกันนี้ โดยขยายขอบเขตของประชากรให้กว้างขวางและครอบคลุมพื้นที่ส่วนใหญ่ของประเทศ และวิจัยขีดความสามารถของผู้ประกอบการในมิติอื่น ๆ เพิ่มเติม

การประเมินโครงการตามขีดความสามารถของผู้ประกอบการ ด้านการผลิตและบริการ ขีดความสามารถของผู้ประกอบการอยู่ในระดับมาก และมีความสัมพันธ์กับศักยภาพของผู้ประกอบการหลังเข้ารับการอบรมในทิศทางเดียวกัน ซึ่ง

สอดคล้องกับงานวิจัยของ กิตติ อินทรวศน์วิไล (2551 : 4) มีการศึกษา ต้นทุนด้านโลจิสติกส์ และการสนับสนุนจากภาครัฐ ซึ่งการใช้การจัดการโลจิสติกส์มีผลต่อการดำเนินการของผู้ประกอบการ คือ หากมีความรู้ความสามารถในการใช้การจัดการโลจิสติกส์ที่ดี ส่งผลให้ประสิทธิภาพและประสิทธิผล ในการดำเนินธุรกิจดีขึ้น สามารถเพิ่มคุณภาพของระดับการให้บริการ และลดต้นทุนลงได้ สีขชา งามศิริ (2541 : 4) พบว่า ชีตความสามารถของผู้ประกอบการสมุนไพรเวชสำอาง จากความคิดเห็นของลูกค้าเห็นว่าผู้ประกอบการต้องมีความรู้จริงด้านสมุนไพรการควบคุมคุณภาพสินค้าและบริการ การออกแบบบรรจุภัณฑ์ช่วยรักษาคุณภาพและเพิ่มมูลค่าแก่สินค้า การสื่อสารและให้ข้อมูลรวมทั้งคุณภาพสินค้าต้องตรงกับที่แสดงข้อมูลไว้

การประเมินโครงการตามขีดความสามารถของผู้ประกอบการ ด้านบัญชีและการเงิน ชีตความสามารถของผู้ประกอบการอยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับงานวิจัย วรณีย์ พิเชษฐสุภกิจ (2549 : 3) พบว่าส่วนใหญ่ประกอบธุรกิจประเภทเงินทุน / หลักทรัพย์ ด้านนักบริหารทรัพยากรมนุษย์ได้ดำเนินการในภาพรวมที่ระดับมาก นักบริหารทรัพยากรมนุษย์ได้ดำเนินการด้านการเป็นผู้เชี่ยวชาญทางการบริหารมากที่สุด และสอดคล้องกับนันทนิษฐ์ ธรรมเจริญ (2550 : 3) พบว่าผู้ประกอบการมีการจัดทำงบการเงินในรูปแบบของงบดุล งบกำไรขาดทุน และงบแสดงการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้นเป็นส่วนใหญ่ โดยที่ไม่ได้ให้ความสำคัญกับงบกระแสเงินสด ทั้งที่งบกระแสเงินสดจะเป็นเครื่องชี้วัดสภาพคล่องของกิจการ การจัดทำงบการเงิน ส่วนใหญ่จะจ้างบุคคลภายนอกเป็นผู้จัดทำ และจะมีการจัดทำงบการเงินทุกไตรมาสเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งผู้ประกอบการยังขาดความชำนาญในการจัดทำหรือการดูแลเรื่องงบการเงินส่งผลให้ผู้ประกอบการมีระดับขีดความสามารถในระดับปานกลาง ปัญหาในการดำเนินธุรกิจของกลุ่มผู้ผลิตสินค้า คือ เงินทุนหมุนเวียนมีไม่เพียงพอสำหรับการดำเนินงานของกลุ่ม และกลุ่มผู้ผลิตมีความต้องการในการพัฒนาการดำเนินงาน คือ ต้องการแหล่งเงินทุนสนับสนุนที่ปลอดภัยดอกเบี้ยหรือมีดอกเบี้ยต่ำ และยังพบอีกว่าลักษณะของธุรกิจที่แตกต่างกันมีการใช้งบการเงินในการบริหารงานที่ไม่แตกต่างกัน ยกเว้นในเรื่องการจ่ายเงินปันผล และการควบคุมสินค้าคงเหลือ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับงบการเงิน ที่แตกต่างกันมีการใช้งบการเงินในการบริหารงานแตกต่างกัน ยกเว้นในเรื่องการกำหนดนโยบายการจ่ายเงินปันผล การกำหนดค่าจ้าง การวางแผนภาษีอากร การประเมินผลกำไรตามเป้าหมาย และการเลือกวิธีการจัดหาเงินทุน ผลการศึกษาพบว่าธุรกิจขนาดย่อมมีปัญหาในการนำงบการเงินมาใช้ในการบริหารเนื่องจากผู้บริหารขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลทางบัญชีในงบการเงิน ขาดประสบการณ์บริหาร ข้อมูลในงบการเงินมีความผิดพลาด ถ้าเข้าไม่พร้อมที่จะนำมาใช้งาน รวมถึงรูปแบบการนำเสนอของงบการเงินต่อผู้บริหาร ธุรกิจความแก่ปัญหาโดยการเพิ่มความรู้ให้กับผู้จัดทำงบการเงินและผู้ใช้งบการเงิน ซึ่งก็คือ ผู้บริหาร โดยใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ในการเก็บรวบรวมข้อมูลและควรมีการพัฒนาการการเงินและบัญชีรวมทั้งการพัฒนากระบวนการไปสู่อำนาจประสิทธิภาพของการบริหารงานที่ดีขึ้น

การประเมินโครงการตามขีดความสามารถของผู้ประกอบการ ด้านการปรับปรุงและพัฒนาธุรกิจ ชีตความสามารถของผู้ประกอบการอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชยานิษฐ์ บุญมา (2551 : 1) พบว่ามีการแสวงหาความรู้ใหม่เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาวิสาหกิจ ชุมชนมีการสร้างขวัญกำลังใจ ในการพัฒนาองค์กรให้มีประสิทธิภาพในการทำงานอย่างเต็มความสามารถ และสอดคล้องกับงานวิจัย รุ่งนภา ต่ออุดม (2550 : 3) พบว่า ปัจจัยด้านบุคลากร การจัดหาบุคลากร ของผู้ประกอบการ มีการจัดสรรแรงงาน รวมถึงการให้ค่าตอบแทนและสวัสดิการแก่พนักงานในองค์กร ทำให้บุคลากรในองค์กรได้ปฏิบัติงานด้วยใจสร้างแรงจูงใจของผู้ประกอบการหรือเจ้าของกิจการ

3. ศักยภาพของผู้ประกอบการหลังเข้ารับอบรมโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยกิจการมีจำนวนลูกค้า ปริมาณการผลิตหรือยอดขายสูง และกิจการมีรายได้หรือยอดขายเฉลี่ย ศักยภาพของผู้ประกอบการค่อนข้างมาก ผู้ประกอบการสามารถการควบคุมต้นทุนในการผลิต และลดต้นทุนการผลิต สามารถจัดหา จัดสรร แหล่งวัตถุดิบให้พอเพียงกับการผลิต ผู้ประกอบการสามารถเพิ่มช่องทางการจัดจำหน่าย ผู้ประกอบการสามารถขยายกลุ่มลูกค้าเป้าหมายได้ และสามารถควบคุมการเข้า - ออกของจำนวนพนักงาน ระดับศักยภาพผู้ประกอบการในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับงานการศึกษา สีขชา งามศิริ (2548 : 4) พบว่าความคิดเห็นของลูกค้าผู้ประกอบการต้องรู้จริงในด้านคุณภาพสินค้าและบริการ ดังนั้นการที่ศักยภาพของผู้ประกอบการในการเพิ่มจำนวนลูกค้า ปริมาณการผลิตหรือผลิตส่งซื้อ และกิจการรายได้ส่งผลให้การเพิ่มขึ้นของจำนวนลูกค้าและปริมาณการสั่งซื้อและการควบคุมการผลิตของผู้ประกอบการมีศักยภาพขึ้นตามไป

4. ข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการ ได้แก่ ลักษณะกิจการ ประเภทกิจการ จำนวนพนักงาน รายได้กิจการ ระยะเวลาดำเนินกิจการ ที่แตกต่างกัน มีศักยภาพของผู้ประกอบการหลังเข้ารับการอบรมแตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ รุ่งนภา ต่ออุดม (2550 : 3) พบว่า ปัจจัยความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) สรุปได้ดังนี้ ปัจจัยด้านภาวะผู้นำ ผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีวิสัยทัศน์ที่มุ่งหวังให้กิจการมีการเจริญเติบโต มีความคิดสร้างสรรค์ สนใจในเทคโนโลยี ปัจจัยด้านการบริหารจัดการ ผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีความเชี่ยวชาญในธุรกิจเฉพาะ เนื่องจากความรู้

ความสามารถและมีประสบการณ์อันยาวนานทางการค้า มีการวางแผนในการดำเนินงาน ประกอบด้วย การวางแผนการเงิน การวางแผนการจัดจำหน่าย การบริการจัดส่งสินค้า ปัจจัยด้านบุคลากร การจัดหาบุคลากร ของผู้ประกอบการ มีการจัดสรรแรงงาน รวมถึงการให้ค่าตอบแทนและสวัสดิการแก่พนักงานในองค์กร ปัจจัยด้านนโยบายรัฐในการส่งเสริมอุตสาหกรรม ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ที่เป็นผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมจะได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐ สอดคล้องกับงานวิจัย วุฒิชัย เหมะใจ (2550:3) การศึกษาพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลของ ผู้ประกอบการส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุ 25 - 35 ปี การศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ขนาดของเงินทุน 250,000 - 500,000 บาท สถานภาพก่อนมาเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ คอมพิวเตอร์ คือ เป็นพนักงาน/ลูกจ้างบริษัทเอกชน สาเหตุที่มาดำเนินธุรกิจต้องการมีธุรกิจเป็นของตนเอง ประสบการณ์ทำงาน 1- 2 ปี คุณลักษณะของผู้ประกอบการ ในระดับมากที่สุด เรียงตามลำดับดังนี้ ด้านความเชื่อมั่น ด้านความยืดหยุ่นอดทน ด้านความซื่อสัตย์สุจริต ด้านการแสวงหาโอกาส ด้านมนุษยสัมพันธ์ ด้านความกล้าเสี่ยง ด้านแรงจูงใจ ด้านความคิดสร้างสรรค์ ด้านวิสัยทัศน์และเป้าหมาย ด้านความใฝ่ความสำเร็จ ด้านกล้าริเริ่มและรับผิดชอบ ด้านการแสวงหาความรู้ ด้านการจัดการความล้มเหลว แสดงให้ ความแตกต่างในตัวของผู้ประกอบการมีคุณสมบัติต่าง ย่อมมีคุณลักษณะที่ต่างกันออกไป

5. การประเมินโครงการตามขีดความสามารถของผู้ประกอบการ ได้แก่ ด้านบริหารจัดการองค์กรและพนักงาน ด้านการตลาด ด้านการผลิตและบริการ ด้านบัญชีและการเงิน ด้านการปรับปรุงและพัฒนาธุรกิจ มีความสัมพันธ์กับศักยภาพ หลังเข้ารับการอบรม และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชยานิชฐ์ บุญมา (2551 : 3) การศึกษาพบว่าข้อมูลของวิสาหกิจชุมชน ผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนประเภทเครื่องตีมีขีดความสามารถอยู่ในระดับปานกลาง มีความต้องการฝึกอบรมด้านการ บริหารการตลาด อยู่ในระดับมาก ส่วนผู้ประกอบการประเภทอาหาร ผ้า เครื่องแต่งกาย ของใช้ และของประดับตกแต่ง ศิลปะประดิษฐ์และของที่ระลึกและสมุนไพรที่ไม่ใช่อาหาร มีขีดความสามารถใน5 ด้านหลัก อยู่ในระดับน้อยหรือน้อยที่สุด โดยมีความต้องการฝึกอบรมด้านการบริหารการตลาดในระดับปานกลาง และสอดคล้องกับงานวิจัย สราวุธ หนุนเงิน (2548: 4) เมื่อพิจารณาขีดความสามารถหลัก พบว่า มีความรู้เกี่ยวกับการจัดการความสะอาด การใช้เครื่องมือและผลิตภัณฑ์ มี จรรยาบรรณในอาชีพ และทักษะการบริการเป็นอย่างดี ลูกค้าประทับใจในคุณสมบัติด้านทักษะการบริการมากที่สุด และด้าน ความซื่อสัตย์ต่อลูกค้าน้อยที่สุด ขีดความสามารถทั่วไป ผู้ประกอบการมีความสามารถในการจัดการ ความสามารถในการ ฝึกอบรมพนักงานเป็นอย่างดี แต่ยังขาดความสามารถด้านการตลาด การสื่อสาร การใช้คอมพิวเตอร์ และการสร้างเครือข่าย ในภาพรวม ขีดความสามารถของผู้ประกอบการมีความใกล้เคียงกับขีดความสามารถที่พึงประสงค์จากความคิดเห็นของลูกค้านั้นในการศึกษา พบว่าผู้ประกอบการมีขีดความสามารถอยู่ในระดับปานกลาง ผู้ประกอบการก็ต้องการที่จะพัฒนาขีด ความสามารถของตนเองให้เพิ่มมากขึ้นไปตามลำดับ เช่นเดียวกับเมื่อขีดความสามารถของผู้ประกอบการอยู่ในระดับมากก็จะ ทำให้ศักยภาพในการดำเนินกิจการเพิ่มตามไปเช่นเดียวกัน

ข้อเสนอแนะ

1. การประเมินโครงการตามขีดความสามารถของผู้ประกอบการ ด้านการจัดการองค์กรและพนักงาน ขีด ความสามารถของผู้ประกอบการอยู่ในระดับมาก ดังนั้นผู้ประกอบการหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรให้ความสำคัญและพัฒนา ส่งเสริมในด้านการบริหารจัดการองค์กรและพนักงานในองค์กรให้มีประสิทธิภาพ เพิ่มขีดความสามารถของผู้ประกอบการให้ มากยิ่งขึ้น เพื่อให้สอดคล้องกับวางแผนกลยุทธ์ให้กับธุรกิจ ภาครัฐควรส่งเสริมเรื่องการบริหารจัดการให้กับธุรกิจขนาด กลางและขนาดย่อมอย่างต่อเนื่องควรให้ความสำคัญในเรื่องการจัดสรรทรัพยากรบุคคลให้พอเพียงและสมควรกับองค์กรขนาด กลางและขนาดย่อม

2. การประเมินโครงการตามขีดความสามารถของผู้ประกอบการ ด้านการตลาด ขีดความสามารถของ ผู้ประกอบการอยู่ในระดับมาก ดังนั้นผู้ประกอบการหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรให้ความสำคัญกับด้านการตลาดมากยิ่งขึ้น ภาครัฐควรส่งเสริมและขยายตลาดเป้าหมายให้กลุ่มธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้ออกสู่ต่างประเทศหรือเพิ่มช่องทางการ จัดจำหน่าย และการประชาสัมพันธ์ให้มากยิ่งขึ้นเพื่อเตรียมความพร้อมในการทำตลาดระดับโลก

3. การประเมินโครงการตามขีดความสามารถของผู้ประกอบการ ด้านการผลิตและบริการ ขีดความสามารถของ ผู้ประกอบการอยู่ในระดับมาก ดังนั้นผู้ประกอบการหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรให้ความสำคัญและส่งเสริมในด้านการผลิต และบริการให้มีประสิทธิภาพ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถของผู้ประกอบการให้มากยิ่งขึ้น เน้นการให้คำปรึกษาแนะนำใน ปรับปรุงกระบวนการผลิต ให้มีประสิทธิภาพในการผลิตสูงสุด และลดต้นทุนในการผลิตในส่วนของเสีย หรือเวลาที่สูญเปล่า

4. การประเมินโครงการตามขีดความสามารถของผู้ประกอบการ ด้านบัญชีและการเงิน ขีดความสามารถของผู้ประกอบการอยู่ในระดับปานกลาง ดังนั้นผู้ประกอบการหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรให้ความสำคัญและส่งเสริม ทำความเข้าใจในด้านบัญชีและการเงินให้มีประสิทธิภาพ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถของผู้ประกอบการให้มากยิ่งขึ้น ควรส่งเสริมในเรื่องการอบรมหลักสูตรบัญชีและการเงินสำหรับผู้บริหาร เน้นการทำบัญชีอย่างง่าย และการวิเคราะห์ตัวเลขเพื่อการลงทุน

5. การประเมินโครงการตามขีดความสามารถของผู้ประกอบการ ด้านการปรับปรุงและพัฒนาธุรกิจ ขีดความสามารถของผู้ประกอบการอยู่ในระดับปานกลาง ดังนั้นผู้ประกอบการหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรให้ความสำคัญและส่งเสริมในด้านการปรับปรุงและพัฒนาธุรกิจให้มีประสิทธิภาพ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถของผู้ประกอบการให้มากยิ่งขึ้น ส่งเสริมเรื่องการพัฒนาฝีมือพนักงานในองค์กร ส่งเสริมเรื่องการอบรมด้านต่าง ๆ เช่น หัวข้อ การลดการสูญเปล่า การขายอย่างมืออาชีพการบริหารจัดการพนักงานภายในองค์กร

6. จากการศึกษาการประเมินโครงการตามขีดความสามารถของผู้ประกอบการเพื่อเพิ่มศักยภาพหลังเข้ารับการอบรม เห็นได้ว่า ข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการที่แตกต่างกัน มีศักยภาพหลังเข้ารับการอบรมแตกต่างกัน และประเมินโครงการตามขีดความสามารถของผู้ประกอบ มีความสัมพันธ์กับศักยภาพของผู้ประกอบการหลังเข้ารับการอบรม แต่มีในด้านการตลาด ไม่มีความสัมพันธ์กับศักยภาพหลังเข้ารับการอบรม ซึ่งอาจแสดงถึงสภาพสภาวะทางเศรษฐกิจที่มีผลกระทบต่อศักยภาพของผู้ประกอบการ ดังนั้นต้องให้มีการส่งเสริมและหาช่องทางการจัดจำหน่ายเพื่อเพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการให้มากยิ่งขึ้น ควรให้ความสำคัญในการส่งเสริมการจัดการแหล่งวัตถุดิบการหาตัวแทนจำหน่ายให้พอเพียงกับ การขยายกลุ่มลูกค้าเป้าหมายเพื่อเพิ่มจำนวนลูกค้าให้มากยิ่งขึ้น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในอนาคต

1. ศึกษาศักยภาพของผู้ประกอบการ ประเภท การผลิต การบริการ การค้า เพื่อเพิ่มศักยภาพเชิงลึกของผู้ประกอบการ
2. ศึกษากลยุทธ์ทางธุรกิจของวิสาหกิจชุมชน ที่มีต่อการเลือกซื้อสินค้าและบริการผลิตภัณฑ์ชุมชน
3. ศึกษาความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

บทสรุป (Conclusion)

จากการศึกษาการประเมินโครงการตามขีดความสามารถเพื่อเพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการที่เข้ารับการอบรมในสถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม สามารถสรุปได้ว่าผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีขีดความสามารถด้านการผลิตและบริการ ด้านการจัดการองค์กรและพนักงาน ด้านการตลาด มีระดับขีดความสามารถอยู่ในระดับมาก ด้านการปรับปรุงและพัฒนาธุรกิจ และด้านบัญชีและการเงิน มีขีดความสามารถของผู้ประกอบการในระดับปานกลาง และศักยภาพหลังเข้ารับการอบรม มีระดับปานกลาง ทั้งนี้เนื่องจากในขนาดที่ผู้ประกอบการประเมินขีดความสามารถตนเองนั้น เป็นการประเมินความรู้ความเข้าใจในตัวของผู้ประกอบการในการได้รับความรู้มาแล้วนั้นจึงมีระดับขีดความสามารถอยู่ในระดับมาก ซึ่งศักยภาพของผู้ประกอบการหลังเข้ารับการอบรม อยู่ในระดับปานกลาง อาจเป็นเพราะปัจจัยสภาพแวดล้อมที่ส่งผลให้ระดับศักยภาพของผู้ประกอบการไม่สามารถเพิ่มขึ้นได้ ด้วยภาวะทางเศรษฐกิจ หรือปัจจัยแวดล้อมอื่น ซึ่งผลการศึกษานี้สามารถนำไปเป็นแนวทางในการประเมินศักยภาพแวดล้อม และการพัฒนาการส่งเสริมอย่างต่อเนื่องต่อไป

เอกสารอ้างอิง (Reference)

- กิตติ อินทรวศน์วิไล. 2551. การเพิ่มขีดความสามารถด้านการแข่งขันโดยการใช้การจัดการโลจิสติกส์กรณีศึกษาผู้ประกอบการโอท็อป จังหวัดชลบุรี. วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต. จัดการการขนส่งและโลจิสติกส์. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ชยานิชฎ์ บุญมา. 2551. กลยุทธ์การเพิ่มขีดความสามารถของผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน (OTOP) ในจังหวัดปทุมธานี. การค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- นันทนิษฐ์ ธรรมเจริญ. 2550. การใช้งบการเงินในการบริหารงานของผู้บริหารธุรกิจขนาดย่อม. การค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- พิมพ์ภา หิรัญกิตติ. 2552. การวิจัยการตลาด. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ.

รุ่งนภา ต่ออุดม. 2550. ปัจจัยความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม SMEs ในอุตสาหกรรม
เกษตรภาคการค้าในจังหวัดฉะเชิงเทรา. การค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต.

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.

วรรณิ พิเชษฐสุภกิจ. 2549. บทบาทนักบริหารทรัพยากรมนุษย์ของสถาบันการเงินที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์
แห่งประเทศไทย. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.

วุฒิชัย เหมาะใจ. 2550. คุณลักษณะของผู้ประกอบการธุรกิจคอมพิวเตอร์ประกอบที่มีผลต่อความสำเร็จ ที่ตั้งอยู่ใน
ศูนย์การค้าเซ็นทรัลพลาซ่า. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.

สรารุช หนูเงิน. 2548. ชีตความสามารถจริง/ชีตความสามารถที่พึงประสงค์/ผู้ประกอบการ/วิสาหกิจขนาดกลางและ
ขนาดย่อม/ สถานบริการสปา/จังหวัดชลบุรี สาขาการจัดการทรัพยากรมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา.

สิขชา งามศิริ. 2548. การศึกษาชีตความสามารถจริงและที่พึงประสงค์ของผู้ประสงค์ของผู้ประกอบการวิสาหกิจ
ขนาดย่อม กรณีศึกษาผู้ประกอบการสมุนไพรเวชสำอางในเขตจังหวัดชลบุรี. บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต.

มหาวิทยาลัยบูรพา.

สุนา สุทธิ. 2551. การบริหารเชิงกลยุทธ์ของสถานประกอบการจำหน่ายเครื่องใช้ไฟฟ้าในจังหวัดนครศรีธรรมราช.
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.

